

սպանական զինամասնաժողովը տանող փո-
ղոցները, ինքը դիտարկելով չընդհատա-
ված է ուսերից հանելով և ազդարար զվար-
դիայի գնդակներով: Լավում են «Փառք
ձեռքերին» ազդարարները և սպանակները
սպանական կառավարություններ: Նրան հրա-
ցանաժողովները ցուցաբերելի շարքե-
րից, շատ ընդհարումներ եղան ոստիկանու-
թեան հետ:

ԴԵՊԵՐԸ ՍՊԵՆՏՈՒՄ

Մարտի 6 հոկտեմբերի
Գործերի մասին: Լիբերալները պարա-
զուրկ Մորթեր ճառ արտասանեց Սպա-
նիայի գործերի մասին, որ ներկա-
յումն հարկավորված է շարունակել պա-
տերազմը, որը միևնույն ժամանակ ա-
ռիթ է ներկայացնում թշնամական
ցույցեր կազմել արտասանմանում: Այս-
տամբությունները Բարեխոսություն և ու-
րել տեղեկություն, —ասում է Մորթերը,—
արգասիք են անժողովրդական պատե-
րազմի:

Հետո օրը կոտորվում է կառավա-
րությունը այն բանում, որ նա արշա-
ւանքի ձեռնարկեց Մեյլիայի վրա,
չը տեղեկացնելով երկրին իր ծրագրե-
րերի մասին: Կառավարությունը պետք
է հերքել տարածված այն կարծիքը,
թե իբր նա պատերազմը սկսեց Ֆրան-
սիայի դրամով: պետք է ցրել այն
անհանգստությունները, որ առաջ է բերել
Մարտի 40,000 զինուոր ուղարկելը:

Դիմելով Մարտիային, Մորթեր բացա-
զանչում է. «Դուք կորցրել երկրի
փառանքները և պետք է իշխանու-
թեանը դիմել որով կառավարությանն,
որպիսին ընդունակ է լինի փրկել եր-
կիրը նրա վրա ընկած դժբաղդություն-
ներից» (ծախարարություն լիբերալնե-
րի ամբողջում):

Միևնույն-նախագահ Մարտին, ա-
ռաքելով Մորթերին, մասնաշնորհ է,
որ կառավարությունը կատարեց իր
պարտականությունը, կը կատարե աշխ-
ատանքն ևս, սակայն կը թողնե իշ-
խանություններ, ինչը որ կը ստանե, թե
այլևս օգուտ չէ բերում երկրին:

Մարտին այնուհետև արդարացնում
է իր քաղաքականությունը Մարտի 40-ի
նկատմամբ, յայտնելով որ Սպանիան
Բոգին Բիբի շրջանից հեռացնելուց յե-
տոյ՝ պետք էր որ ինքը հոգար Մեյլի-
այի հանգստություն մասին, բայց
դեպքերի ընթացքը ապացուցեց, որ
չը միջամտելը հաւասար կը լինի ինք-
նապաշտություն: Կորսելները իր ժա-
մանակին հասարակական տեղեկու-
թեան ստացան կառավարությունից և
հաւանություն ունեին տեղեկություններ:
Իսկ ինչո՞ւ այժմ ըրողը ձայն է լրս-
վում (ծախարարություն միևնույն-
նախագահի ամբողջում):

Մարտին հերքում է հակամիլիտա-
րիստների գանգատները, թե զորքերը
Մեյլիայից ուղարկվում էին մասնա-
շնորհ սեփականատերերի շահերը և հան-
քային ձեռնարկությունները պաշտպա-
նելու համար:

Մեյլիայից Մարտին պարզեց Բար-
Մեյլիայում և ուրիշ քաղաքներում տեղի
ունեցած դեպքերը, այն միջոցները,
որ ձեռք առնվեցին անկարգություննե-
րը ճնշելու համար, և ասաց, որ կը
մնայ իր պաշտոնում, քանի նրան կը
պաշտպանե հաւասարական կարծիքը:
Ժողովրդի կամքը հնարաբարություն
կունենայ արտայայտվել առաջիկայ
ընտրություններին:

Գեր կատարել այդ գործի բարեխոսման հա-
մար: Մեղանում չը կան ընտրողի հաշտա-
րար դատարաններ, մինչդեռ մեր երկրը
շատ տեղերում և շատ անբարգրելով ցու-
կություն է յայտնել որ տեղական ներկա-
յացուցչություններ իրաւունք ունեն
ընտրելու հաշտարար դատարաններ:

Փոքր գեներալային միությունը կարող էր
նաև մի որոշ աստիճան հակողություն ունե-
նալ Բարեխոսական դատարանները ընտրություն
վրա: Բայց անկասկած դատական շրջանում
փոքր գեներալային միությունները դերը սպառ-
վում էր դատարանների ընտրություններ, ա-
ռանց որով միջամտություն դատական գոր-
ծերի մէջ ըստ էության:

Այն տեղերում, ուր մի քանի փոքր
գեներալային միությունները պետք է միա-
նան մի հաշտարար դատարան ընտրելու
համար, առանձնապէս պետք է որոշվի ընտ-
րական ժողով կազմելու եղանակը:

Ինչ վերաբերում է փոքր գեներալային
միություններ շրջանում եղած ընկերակցու-
թեաններին, բարեգործական և ուրիշ հաս-
տատուություններին, պետք է իբրև սկզբունք
ճանաչված լինի հետևյալ ազատությունը նը-
րանց հիմնարկության համար: որովհետև
ազգայնականության առանձին խմբերի նա-
խաձեռնությունները չը պետք է ճնշված լինի
այն դիմումով, թե ինքը փոքր գեներալային
միություններ ժամանակով ոչ չկունենայ
սեփական միջոցներով իրագործելու այդ
հաստատությունները: Սակայն հասկանալի
է և այն, որ այնպիսի ուր ինքնավարական
միություններ լաւ է կազմակերպված, ազգա-
բնակչության փոքր ի շատ է զարգացած է
և նորմալություններով ոգին օտար չէ աղ-
ջարակութեանը, այնտեղ ձեռնարկություն-

Մարտիայի բացատրությունները ընդ-
հատվում էին օպորտյունիստ ըրողներ-
րով և կառավարական կուսակցություն
հաւանություն բացառաւորություններով:
(Հ. Գ.)

ԴՈՒՐԵԱՆ ՊԱՏՐԱՐԻ ՀՐԱՄԱՐԱԿԱՆ ՇՈՒՐՔԸ

Ներկայումս թիւրքահայ զինավարող շըր-
ջանները և Գ. Պոլսի հայ մամուլը, ինչպէս
և պետք էր սպասել, զբաղված են բացա-
ռապէս պատերազմի հրաժարական խնդ-
րով: Այդ թիւրքերը, ինչպէս ժամանակին
գրել էր մեզ և Գ. Պոլսի մեր թղթակիցը,
հաղորդում են, թէ այն դեպքում, երբ օսմ.
կառավարությունը պատերազմի առաջադ-
րած հարցերին բաւարար լուծումն չը տալ
և այդպիսով ընդունել նրա հրաժարականը,
պիտի հրաժարվեն և կրօնական ու քաղա-
քական ժողովները, գաւառական առաջ-
նորդները և այլն, ինչպէս որ նախապէս
պայմանաւորվել են փոխադրվաք:

Ներկայումս Գ. Պոլսի հայ մամուլը փը-
պել է իր էջերում այն բանաձևերը, ո-
րոնք ընդունվել են կրօն. և քաղ. ժողով-
ներից, և որոնցից երեւում է, որ մինչդեռ
կրօն. ժողովը կատարելի կերպով իր հրա-
ժարական է ներկայացնում ազգ. ժողովին,
դանիւթ որ ներկայ պայմաններում անհը-
նար է ազգի և եկեղեցու նուիրական իրա-
ւունքները պահպանելով գործել, քաղ. ժո-
ղովը, հակառակ իր նախապէս պայմանա-
ւորման, ընդունել է հետեւեալ բանաձևը.

«Ժողովը, նկատելով որ կառավարական
պատասխանողը բաւարարութիւն չառ-
նով հանդերձ՝ յուսալից խոստումներ կը
պարտենակ, որոնց շնամբ օգտուել այդ
խոստումներն են, իբրեւ զրոյթներն ու
իր եղբակցութեան ներկայացնելով ընդհ.
ժողովին, ենթարկել անոր հաւանութեան»:

Բայց ժողովը այդ ապօրինի քայլը բա-
ցատրվում է նրանում, որ այդ ժողովում
յեղադրականներն իրանց թուով գերակշի-
րելով ունեն և այն օրից, երբ օսմ. Միու-
թեան և Առաջ. Կոմիտէի ու Նաշնալիզ-
մի միջև զործեկակերպի որոշ համա-
ձայնություն տեղի ունեցան, աշխատում են
խուսափել կառավարութեան հետ ընդհա-
րուներ ունենալուց, քանի որ օսմ. կառա-
վարությունը ներկայումս փառաբերել էր
կալավրում է և երեսասարդ - թիւրքերի
ձեռքով:

Բայց ժողովը ընդունած յիշեալ բանաձե-
ւից յետոյ սեպտ. 29-ին պատերազմին ցա-
ցիւր է մի պատգամաւորություն, որ այն-
կացել է իմանալ նորին ամենապատուե-
թեան ընկերից յետագայ ընթացքը՝ կառա-
վարությունից ստացալ պատասխանից յե-
տոյ, Պատգամաւորութեան անդամներն
եղել կրօն. ժողովի աստեղանկն ձայնակ
արքեպ., ազգ. ժող. աստեղանկն Մ. Չերազ
և քաղ. ժողովի աստեղանկն Մ. Գարաբա-
նիւրեան սրբազան, ի պատասխան պատգա-
մաւորութեան այն խօսքերին, թէ կառավա-
րութեան պատասխանը չը նայած որ գահա-
ցուցիչ չէ՝ բայց և այնպէս պարունակում
է նպատաւոր կէտեր, ասել է հետեւեալը.

«Ինչ են այն նպատաւոր կէտերն, որ
են չեն հասկանալ, ինչպէս նաև ազգը չի
հասկանալ, և դուք կը հասկանալ: Մինչև
որ կառավարությունը մեր պահանջներն
գործադրութեան չկապի, ես ամեն չեն կըր-
նար վերադառնալ: Պահանջներն ինչ
քանիքն գործադրութեան ուսկիւղ պիտի ա-
պացուցանե թիւրքեր որ միւս բոլորին վրայ
ալ կառավարությունը բարեացակամօրէն
զոհացում պիտի տալ հայ ազգին: Ասել
զատ ընդհ. ժողովը կարծում է՝ ձեռք պաշտո-
նաւոր և իմ արամադրութեաններս

ների մեծագոյն մասը ընակաւարար կիրա-
ւանաւայ հէջը փոքր գեներալային միու-
թեան միջոցով:

VIII

Ստեղծվ ժողով գեներալային միություն
բարեխոսականներին մասին, մենք ցույց
տուինք կուսակցական գործունէություն
հնարաւորությունները փոքր գեներալային շըր-
ջաններում: Եւ մենք հաւատում ենք, որ
բարեխոսող պայմաններում բոլորովին կա-
րելի է իրականացնել այն սեղանի ինք-
նագործությունները, որը մեր գեներալային շըր-
ջաններին հնարաւորություն կը տալ դառ-
նալու կուսակցական անդամներին:

Ձեռք կարող չընկալան, որ ամեն տեղ և
անշուտ շրջապատող հանգամանքները բարե-
խոսող կերպով չեն դատարարվում ընդա-
նակ և բնդմաւոր կուսակցական գործու-
նէություն համար: Եւ վարչական շրջաննե-
րի ազդեցութեանը և գործունէութեան տե-
ղական խմբակցութեանները ընտրութիւն-
ներ և տեղական աստեղանկայությունները
կարող են առաջ բերել մի շարք արգելե-
ներ ինքնավարական աստեղանկեան գա-
րը: Գրգռում և գործադրութեան համար, Գործ-
նական գործադրութեանները և խոչընդո-
տները գործունէություն ունեն ամենուրեք, իւրա-
քանիք բարդ հասարակական-աստեղանկեան
գործում: Այդ դժուարությունները չը պետք
է անտես առնել: Բայց միևնույն ժամանակ
հրաւիր չը պետք է թուլացնել տեղական
գործիչների ոյժերը և ետանդը՝ իրականաց-
նելու կեանքի մէջ այն կուսակցական նը-
պատանքներ, որ նրանց գրել են իրանց
գործունէութեան ընթացիկներին մէջ:

(Վ. Ե. Բ.)

Ջենիւ, վառն դի իմ արամադրութեաններս
վարչական և ազգը ներկայացնող ժողո-
ւի յայտնի են: Վարչապետը իր արժանա-
պատւութիւնը չպահեց, վարչապետը իր ար-
ժանութիւնը չպահեց: Որոշած էր որ եթէ եր-
բէք կառավարութիւնը պատասխանատու
հրաժարականին զոհացուցիչ պատասխան
մը չտալ, ինչն ալ պիտի հետևի պատերազ-
մին օրինակին, և այսօր տակաւին կուգաք
իմ արամադրութեաններս հարցնելու: Երբ
են հրաժարեցայ և ազգ. ընդհ. ժողովը
«Եղեցե՞ք պատերազմը» գոչեց ու ըստ, թէ
զոհ ենք իրմէ, որ ամենին փառքն չի
շնամար և ազգին սիրուն համար ամեն զո-
հողություն յանձն կանեն, ինչպէս կըլայ,
որ այսօր այդ զոհողուն ժողովը կուգէ զին
աթու. հրաժարել: Ինչպէս պիտի կրնայ ը-
սել, թէ պետք չէր հրաժարել, երբ շատ ալ
ազգի ըրաւ ըսած էր արգելն»:

ՆԵՐԿԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ՄԵՆՐ ԴԻՄՈՒՄ ԵՆՐ ՀԱՅ ՄԱՆՈՒԿՆԵՐԻՆ

Մենք դիմում ենք մեր հայ մանուկնե-
րին...

Սովորութեան կայ ամեն ազգերի մէջ, որ
երբ ազգը համոզում է, ճշնում, կամ տրո-
ւում այս-ինչ կամ այն-ինչ ժողովրդի, հա-
սարակութեան խաւերը, լինի զա սով կամ
հիւսիսություն, հարուստ, բաղաւոր մա-
նուկները կըբցնում են իրանց հանգստու-
թեան: Դրանք մէջ նրանք յաճախ կըր-
գացել են շատ անբարդ մարդկանց ծանր
վիճակի մասին և այնքան լաց են եղել
խաղաղ հայրերից, մայրերից և որդի-
ցանկացել են օգնել այդ թշուառներին...

Բայց օգնել անկարելի է. զրոյցի հերթը
անանջիկ է և մեռել. մեռել է միայն արտա-
վել: Եւ յանկարծ հարուստ բաղաւոր մա-
նուկը, որ ապրում է ճոխութեան և փա-
թառնութեան մէջ, շրջապատված սիրով,
զուարճալի խաղալիքներով, որ ամեն օր
տեսնում է բարի առատօրը և բարի երեխոյն,
որի ողջ օրը անցնում է իբր իր շքեղ տուն,
յանկար իր մանուկը, որի սիրտը փա-
փուկ է, աղբիւ և չէ ծածկված կեանքի ցե-
ղով լրում է, որ կայ մի ուրիշ աշխարհ,
սովի, չը վարձատրված աշխատանքի, սուղի,
լացի աշխարհ, և կան ուրիշ մանուկներ,
անբարդ, բաղաւոր, օգնութեան, կարեկցու-
թեան կրօն. նա լրում է, որ աղէտը
կեղծ է, հասել, ճնշել նրանց, որ հոգր սով-
աբան, որի մասին նա այնքան կարգացել
է տուտ զրոյցները մէջ, իսկապէս տրեղ է
խնդիրներ, խնդիրներ և նրանց, կտորներ...

Մանուկը անարատ սիրտը խօսում է: Ու-
րեքները լացը և թշուառությունը այդ քրտի
մէջ արձագանք են գտնում: Նա չիտար է
օգնել: Նա վաճառում է իր խաղալիքները,
որպէսզի աղքատ, կարօտ մանուկները ստա-
նան մի պատու հաց, որ կը փրկէ նրանց
սովից...

Եւ ամեն անգամ, երբ արտասանման
կամ իրաւաստանում պատահում է մի ա-
ղէտ, մանուկները չեն մնում լուռ. նրանք
զալին են օգնութեան. նրանք տալիս են
իրանց լուծանքը...

Իսկ հայ մանուկները...

Եւ դիմում եմ մեր հայ մանուկներին:
Եւ ցանկանում եմ ցույց տալ նրանց, թէ որ-
պիսի աղէտ այժմ տրեղ է հայ աշխարհը:
Ծաղր-հաղար որբեր մնացել են Աղանայի
կողմերից յետոյ...

Ծաղր-հաղար որբեր...
Դա զրոյց չէ, դա հեթիք չէ, դա տխուր
թշուառ իրողություն է...

Նրանք էլ ունեցել են հայրեր, մայրեր:
Ո՞ր են նրանց հայրերը և մայրերը: Նրանց
պահել են շարաշար:

Նրանք էլ եղել են բաղաւոր, հարուստ:
Ո՞ր է նրանց հարուստութիւնը: Այն ինչ որ
նրանց ծնողները խելով, դաժան աշխա-
տանքով ձեռք են բերել տասնեակ տարե-
ներ ընթացքում, նրանք կորցրել են օրում,
մի ժամում:

Նրանց բոլոր կայքը կողոպտել են, թա-
լանել, տարել...

Աղանայի, Բաղչի, Մամուտիայի, Համի-
դիէի, Բուլանքի, Բէնասիլի և այլ գեղերի
մէջ կան այսօր 10,000 հայ որբեր:
Նրանք ձեռք եղբայրներն են, ձեռք քույրերը:
Նրանց պետք է կերակրել, հագցնել, ա-
ղաւոր նախ մաքան ճիւղանքները, յետոյ
փոխադրություն, տալով անունը, ուսումը,
լուսաւորություն...

Պետք է շտապել օգնելու: Պետք է շտա-
պել, որովհետև ամեն մի կորցրած քույր
կորցրած կեանք է:

Դալիս է ձմեռը: Բաղչի հետ նա էլ կը
տանի շատ գոյնը: Պետք է շտապել...
Եւ ցանկանում եմ ցույց տալ մեր հայ
մանուկներին մեր անտանան թշուառու-
թեան: Եւ դիմում եմ մեր հայ մանուկնե-
րին: Բայց կը կարգան նրանց աղեղն իմ
կոյնը: Ո՞վ կը թարգմանէ նրանց ուսուցիչն
և վարչապետը մեր կոյնը:

Ի տէր Աստուծոյ, հայրեր և մայրեր, մի
ղանաք, թարգմանեցէ՛ք այս տողերը ձեռք
սիրելի դասակներին, դուք նրանց սիրում
էք ձեռք իմանքից աւել: Առաջինը նրանց
մեր 10,000 հայ որբեր մնացել են անտեղ,
քաղցած, անդի, հագուստի, օրվան պա-
տուտ հացի կարօտ... Նրանք էլ երկիրը
տուժել էր նրանց, մայրեր... Ձը կան նրանց
ծնողները, նրանց պաշտպանները, մեռան,
նահատակվեցին: Նրանք յանցանք չեն
գործել, բայց ունեյին մի մեծ արտա, մի

մեծ միտք, ձեռք արտա, ձեռք միտք. նրանք
հայրեր էին, հայ աղբիւրներ և հայ նահա-
տակներ...

Հայրեր և մայրեր, թարգմանեցէ՛ք իմ կոյնը
ձեռք սիրելի դասակներին. նրանց սիրտը աղ-
նիւ են, փափուկ չեն ստուել, չեն քարացել:
Ձեռք դասակները ձեռք խելով կը հողակցեն,
որ այդ 10,000 որբերը այժմ ձեռք դասակներն
են: Նրանք ձեռք կանախ արտասուքով, Սիրելի
հայրեր, սիրելի մայրեր, ձեռք ստուստու-
րութիւնը, ձեռք անկարեկցութիւնը ոճա-
գործութիւն է. շտապեցէ՛ք օգնել մեր որ-
բերին. նրանք մեր քույրերը, մեր եղբայր-
ներն են. շտապեցէ՛ք խելով, որովհետև ա-
մեն մի կորցրած քույր կորցրած թանգա-
գին մարդկային կեանք է...

Եւ դիմում եմ մեր հայ մանուկներին:
Հայրեր, մայրեր, թարգմանեցէ՛ք նրանց
իմ կոյնը:

Նրանք ձեռք ցույց կը տան ձեռք պարտա-
կանութիւնը... Գր. Զալուշան

ՆԱԽԱՊԱՏԱՐԱՍՏԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՈՒՄ

Ձրեքշաբթի, հոկտեմբերի 7-ին, ցերե-
կով, սկսած առաւօտեան ժամը 11-ին տե-
ղի ունեցաւ գեներալային խորհրդակցու-
թեան անդամների նախապատասխան
ժողով ծախարարութեան մասին գեներալային
միություններին հետ:

Նախագահում էր Ա. Բալանթար:
Նախագահը բացատրեց, թէ ինչ նշանա-
կութիւն ունի մանր գեներալային միու-
թեան և ինչ տեղ է բռնում ընդհանուր
գեներալային կեանքի մէջ: Այս առաջադ-
կեց, որ ժողովը անդամները չը քաղվեն
հարցնելու, ինչ որ մնում է նրանց համար
անհասկանալի և պարզելով բոլոր մանրա-
մասնութիւնները, պարզապէս լինեն երեկո-
յան նիստերում յայտնելու իրանց կար-
ծիքները դիտակցօրէն:

Իշխան Ալեքսանդր Արդութեան ման-
րամասն խօսեց մանր գեներալային միու-
թեան կազմակերպութեան մասին, առաջ
բերելով մի շարք խորհրդածություններ այդ
միությունների կարողութեան մասին:
Յիշուցումից յետոյ տեղի ունեցաւ կեն-
դանի զրոյց, որի ժամանակ պարզվեցին
բոլոր մեծ մնացած կէտերը:

Ժողովականները մնացին զոհնախապա-
տաստական խորհրդակցությունից:

ՄԵՐ ՊԵՏԱՐԱՍՏԱՐԱՐԸ

Մի քանի օրից յետոյ կը բացվեն Տա-
րեխան պաշտոնի դռները ժողովրդական
ներկայացուցիչների առաջ և կը սկսվեն
օրէնսդրական աշխատանքները: Պատգամա-
ւորներից շատերը, որոնք աշխատում են
զանազան մասնաժողովներում, արդէն մա-
րաբարաբար են, մնացածները ճանապարհ-
հին: Երկար ամառային արձակուրդի մի-
ջոյն ժողովները ընտրվածները իրանց
քաղաքացիական պարտքը համարեցին ծա-
խարարել ընտրությունների Դուռնի զբաղ-
մունքները, իրանց գործունէութեան հետ:
ձեռք է, շնորհիւ «անկախ», տեղական հան-
գամանքների՝ շատերը հարա չունեցան այդ
անկախ, որ և կարգացրին տեղական կամ
մայրաքաղաքի լրագրողները:

Այսպիսով մենք մէջ անցկացրին այդ ժա-
մանակը մեր անդրկովկասեան պատգամա-
ւորները և նրանցից մեզ աւելի հետաքրք-
րող երկու նահանգների «հայկական» ներ-
կայացուցիչները: Յով. Սաղաթեանը, որի
կողմից չեղան քայլեր՝ մտքերի փոխանա-
կութեան կատարել իր ընտրողներին հետ:
զոհ ենք այդ մասին ուրիշ չը կարգացրին
տեղական. կամ մայրաքաղաքի լրագրողները:

Հայ պատգամաւորը,

